

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

11 אוקטובר 2016

פש"ר 14-10-807 בוקובזה נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

בקשה: 3

בפני:	כב' השופט עמית כהן
בעניין:	פקודת פשיטת הרגל התש"ם – 1980
ובעניין:	פני בוקובזה, ת"ז: 067622464
ובעניין:	עו"ד רות שוץ בר
ובעניין:	הכונס הרשמי
ובעניין:	יעף קידום ומכירות בע"מ
	להלן: "הפקודה"
	להלן: "החייבת"
	להלן: "הנאמנת"
	להלן: "הכונ"ר"
	להלן: "הנושה"

החלטה

בפניי בקשת הנאמנת לבחון מחדש את תביעת החוב שהגישה הנושה ואשר אושרה בסכום של 336,281.75 ₪.

רקע

- ביום 6/6/16 פנתה החייבת בבקשה לפי סעיף 150 לפקודה בבקשה להורות על ביטול החלטת הנאמנת לקבל את תביעת החוב של הנושה.
- לטענת החייבת, מקור של החוב בהלוואה שהעניקה הנושה לאחותה של החייבת (להלן: "הלווה"), בסכום של 3,000 ₪, מיום 31/8/1987 לה ערבו החייבת וערבים נוספים. לטענת החייבת, ההלוואה היא הלוואה חוץ בנקאית, אשר ניתנה בריבית יומית בשיעור 0.5% וכי במשך השנים שולם רוב החוב על ידי הלווה, ונשאר חוב בסכום של 403 ₪. עוד טענה החייבת כי בעקבות ההלוואה פתחה הנושה 3 תיקי הוצאה לפועל.
- ב- 7/7/16 הגיבה הנושה. טענתה העיקרית היא שההכרעה בתביעת החוב ניתנה ב- 25/5/15 ולכן אחרה החייבת בהגשת בקשתה. עוד טענה הלווה שתביעת החוב מבוססת על חובה של החייבת לנושה בשלושה תיקי הוצאה לפועל.
- אמנם מסכימה הנושה שבעל תפקיד יכול וצריך להרהר אחר פסק דין שניתן במעמד צד אחד, אך זאת בשני מקרים- לוודא שלא הייתה קונספירציה בין החייב לנושה ולבחון אם לא נשללה זכותו של החייב להתגונן.
- ביחס לחישוב הריבית, טוענת הנושה שבתחילה צבר החוב ריבית על פי פסקי הדין. מיד עם כניסת חוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, תשנ"ג – 1993 (להלן: "החוק") לתוקף, כך לטענת הנושה, הגישה היא את פסקי הדין לביצוע על פי הריבית החוקית המותרת באותו מועד.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

11 אוקטובר 2016

פש"ר 14-10-807 בוקובזה נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

3. ביום 10/10/16 הגיבה הנאמנת. לגופו של עניין, טענה הנאמנת כי מכתב התביעה שהומצא לה, עולה כי ביום 10/1987 חתמה החייבת כערבה להלוואה שקיבלה הלווה, על סך 3,000 ₪, ובה נקבעה ריבית בשיעור 0.5% ליום.
- הנאמנת מבקשת, נוכח הוראות תקנה 95(א) תקנות פשיטת הרגל, תשמ"ה-1985, והעובדה שעיסוקה של הנושה בהלוואות חוץ בנקאיות, לבצע בדיקה מחודשת של תביעת החוב, תוך התייחסות לחוק.
- הנאמנת מציעה דרך חישוב של תביעת החוב בסעיף 19 לתגובתה, אולם כפי שיפורט להלן, ספק אם הצעתה של הנאמנת לערוך חישוב בהתאם לריבית ההסכמית עד למועד כניסת החוק לתוקף, נכונה. יובהר שאין באמור כדי להגביל את הנאמנת, ואם היא תהיה סבורה אחרת, עליה להכריע לפי מיטב שיקול דעתה, תוך הנמקה מתאימה.

ההכרעה בתביעת החוב

4. בהכרעת הנאמנת בתביעת החוב של הנושה מפורט: (א) תביעת החוב הוגשה בסכום של 432,092 ₪ בגין יתרת חוב בשלושה תיקי הוצאה לפועל; (ב) לתביעות החוב צורפו תנועות כלליות בתיקי ההוצאה לפועל; (ג) החייב הוזמנה להגיב, ובתגובתה טענה שחתמה על ערבות ללווה וכי יתרת ההלוואה הייתה על סך 405 ₪. הלווה ניסתה לסלק את יתרת ההלוואה, אך משרדי הנושה בבאר-שבע נסגרו והלווה לא הצליחה לאתר את כתובתה החדשה של הנושה, ורק לאחר 3 שנים נשלחה דרישה ללווה על סכום של 30,000 ₪.
5. לדרישת הנאמנת המציאה הנושה מסמכים נוספים והם: כתב תביעה בת.א. 57586/89 ע"ס 43,000 ₪ נגד החייבת ונתבעים נוספים; הסכם הלוואה מיום 31/8/1987 לפיו ערבה החייבת להלוואה בסכום של 3,000 ₪ בריבית מוסכמת; פס"ד מיום 4.6.1991, פס"ד חלקי מיום 12.12.1990 ופס"ד מיום 13/7/1988 בת.א. 10618/88; דפי חשבון מתיקי ההוצאה לפועל ממערכת ניהול התיקים במשרדו של ב"כ הנושה.
6. מהמסמכים אשר הוגשו לה, הסיקה הנאמנת שביום 31/8/1987 חתמה החייבת כערבה, ביחד עם ערבים נוספים, על הסכם הלוואה בסך 3,000 ₪ שניתנה ללווה. הלווה לא עמדה בהחזרי ההלוואה, כך שבהתאם להסכמי ההלוואה עמדה היתרה על סך 93,336 ₪ נכון ליום 31/10/1989. יחד עם זאת, הנושה הגישה תביעה על סך 43,000 ₪ ולכן הנאמנת לא מצאה מקום לבחון את אופן חישוב החוב עד למועד הגשת התביעה לבית המשפט.
- לאחר שהפחיתה תשלומים ששולמו בתיקי ההוצאה לפועל, אשרה הנאמנת את תביעת החוב בסכום של 336,281 ₪.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

11 אוקטובר 2016

פש"ר 14-10-807 בוקובה נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

דיון והכרעה

7. תקנה 95(א) לתקנות פשיטת הרגל, תשמ"ה – 1985, קובעת:

"מצא הנאמן שתביעת חוב אושרה שלא כיאות, רשאי בית המשפט, לפי בקשת הנאמן ואחרי הודעה לנושה התובע, לבטל את התביעה או להפחית את סכומה."

כפי שיפורט להלן, אני סבור שהנאמנת צודקת שתביעת החוב לא חושבה כיאות, ולכן, יש מקום להורות על חישוב תביעת החוב מחדש, כפי בקשת הנאמנת. יודגש שאין בחישוב מחדש של תביעת החוב כדי לפגוע בזכויות הנושה, משום שאם הבדיקה הייתה נכונה, תתקבל הכרעה זהה ואילו אם הכרעתה החדשה תהיה שונה, תהיה הדרך פתוחה בפני הנושה לערער על ההכרעה. נוכח זאת, אינני רואה צורך לדון בטענות הנושה לאיחור בהגשת בקשת החייבת לפי סעיף 150 לפקודה.

8. החייבת טוענת, והנושה אינה מכחישה, שתביעת החוב מתבססת על הסכם הלוואה מיום 31/8/1987 (להלן: "ההלוואה"), בו ערבה החייבת ללווה, ועל פיו: (א) הנושה היא חברת מימון העוסקת, בין היתר, במתן הלוואות; (ב) הלווה קיבלה מהנושה הלוואה בסכום של 3,000 ₪, אותה היא התחייבה להחזיר ב- 12 תשלומים חודשיים שווים והרצופים, החל מיום 10/10/87 וב- 10 לכל חודש לאחר מכן; (ג) לא יפרע אחד או יותר מהתשלומים הנ"ל, תעמוד מלוא סכום ההלוואה (סכום ההלוואה הוגדר כסכום החוזר, דהיינו סכום של 4,934 ₪) לפירעון מידי, ויישא ריבית פיגורים בשיעור של 0.5% ליום, המתווספת לקרן כל יום.

9. להלן אדון בנושאים הבאים: (1) האם חלות הוראות החוק על ההלוואה; (ב) האם הוגשה תביעת החוב על ידי הנושה כדין; (ג) האם חישובה הנאמנת נכונה את תביעת החוב.

תחולת הוראות החוק

10. אמנם, ההלוואה ניתנה בטרם חוקק החוק, אך בהתאם לסעיף 19(ב) לחוק, חלק מהוראותיו חלות גם על הלוואות שנחתמו לפני תחילתו, בתנאים הבאים:

"על אף האמור בסעיף קטן (א), הוראות סעיפים 7 עד 14 יחולו גם על חוזה הלוואה שנחתם לפני תחילתו של חוק זה ושלא חלות לגביו הוראות סעיף 15, ושעל פיו עולה שיעור העלות הממשית של האשראי או שיעור ריבית הפיגורים על כפליים השיעור המרבי המותר על פי סעיפים 5 או 6."

מאחר שהוראות סעיף 15 אינן חלות (הנושה נתנה את ההלוואה על דרך עיסוק וההלוואה ניתנה בסכום של 3,000 ₪, הנמוך מהסכום שנקבע בסעיף 15(ב) לחוק, ואין זה משנה אם סכום ההלוואה נבחן לפי הסכום המעודכן - 1,197,000 ₪ או הסכום המקורי - 25,000 ₪) ושיעור ריבית הפיגורים שנקבעה, בסך 0.5% ליום, מצטברת כל יום, עולה על כפליים השיעור המרבי המותר, על ההלוואה חלות הוראות סעיפים 7 עד 14 לחוק.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

11 אוקטובר 2016

פש"ר 14-10-807 בוקובזה נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

בכל מקרה, מתגובת הנושה עולה שעם כניסת החוק לתוקף הוא עדכן את שיעורי הריבית (כך לטענתו), על כן, הנושה אינה מכחישה את תחולת החוק.

האם הוגשה תביעת החוב כדין

11. הוראות סעיף 8 לחוק, היה על הנושה לצרף לתביעת החוב:

8" (א) הגיש מלווה תובענה בבית משפט נגד לווה, או הגיש נגדו בקשה ללשכת הוצאה לפועל לביצוע פסק דין או לביצוע שטר, והכל בקשר לחוזה הלוואה, יצרף לכתב התביעה או לבקשה העתק של פסק הדין או של החוזה, לפי הענין.

(ב) בתובענה או בקשה כאמור בסעיף קטן (א) יציין המלווה את הסכום שתשלמו נדרש ואת אופן חישובו, וכן פרטים אלה:

- (1) כל הפרטים שיש לגלותם לפי סעיף 3(ב);
- (2) התשלומים ששילם הלווה לפרעון ההלוואה ומועדיהם, בפירוט סכום ההלוואה והריבית בכל תשלום;
- (3) יתרת החוב במועד הגשת התובענה;
- (4) התשלומים שבפיגור, וסכומי הריבית וריבית הפיגורים ביחס אליהם שנצברו עד למועד הגשת התובענה;
- (5) כל סכום שמועד פרעונו הוקדם, וסכום הריבית ביחס אליו שנצבר עד למועד הגשת התובענה;
- (6) כל פרט אחר שיקבע שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר."

ובהתאם להוראות סעיף 3(ב) לחוק, אליו מפנה סעיף 8 הנ"ל, על הנושה לפרט, בין היתר:

- ..."
- (2) סכום ההלוואה;
 - (3) הסכום שקיבל הלווה בפועל;
 - (4) שיעור הריבית, ביחס לסכום ההלוואה, בחישוב שנתי המביא בחשבון גם ריבית דריבית, בהתאם למועדי פרעון ההלוואה;
- ...
- (7) ציון כל התוספות שאינן מנויות בפסקאות (4) עד (6), תוך פירוט סכומיהן;
 - (8) שיעור העלות הממשית של האשראי;
- ...
- (11) שיעור ריבית הפיגורים בחישוב שנתי המביא בחשבון גם ריבית דריבית, לפי הידוע בעת חתימת חוזה ההלוואה;
- ..."

12. על פי רשימת המסמכים אשר פירטה הנאמנת בהכרעתה בתביעת החוב, תביעת החוב לא הוגשה כדין ולא פורט בה כל הנדרש. כך, לדוגמה, לא פורט הסכום שקיבלה הלווה בפועל; לא פורטו שיעורי הריבית שנקבעו בהלוואה ושיעור ריבית הפיגורים, כפי שנדרש בחוק; לא פורטו התשלומים ששילמה הלווה בפועל (אלא רק בתיקי ההוצאה לפועל) וכו'.

13. די באמור כדי להצדיק את חישוב תביעת החוב מחדש, לאחר שהנושה תשלם את כל הנדרש כאמור לעיל.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

11 אוקטובר 2016

פש"ר 807-10-14 בוקבזה נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

האם חושב סכום החוב בצורה נכונה

14. על בדיקת תביעת החוב חלות הוראות החוק והפקודה.

בהתאם להוראות סעיף 9(ב) לחוק:

"9(ב) מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א) או מכל תרופה אחרת שבדין, רשאי בית המשפט להתאים את שיעור העלות הממשית של האשראי ואת שיעור ריבית הפיגורים לשיעורים המרביים המותרים על פי סעיפים 5 ו-6, או לקבוע שיעור נמוך יותר, לצוות על השבה של כל סכום שקיבל המלווה מן הלווה שלא בהתאם להוראות חוק זה, לחייב את המלווה בהוצאות שנגרמו ללווה, וליתן כל הוראה אחרת שתיראה צודקת בנסיבות הענין."

בנוסף, קובע סעיף 134(א) לפקודה:

"134(א) הוכר חוב בפשיטת רגל, והוא כולל ריבית או כל תמורה כספית במקום ריבית – הריבית או התמורה ייחשבו, לענין דיבידנד, בשיעור שאינו עולה על השיעור שנקבע לענין סעיף 4 לחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961."

15. לכן, על הנאמנת לחלק את תקופת החישוב לשתי תקופות- הראשונה- ממועד מתן ההלוואה

ועד להפרת ההלוואה על ידי הלווה; והשנייה- ממועד הפרת ההלוואה ועד למועד צו הכינוס.

ביחס לתקופה הראשונה, על הנאמנת להכריע אם הריבית תחושב בהתאם להוראות סעיף 134

לפקודה, או בהתאם לתנאי הסכם ההלוואה. אם תהיה הנאמנת סבורה שיש לחשב את הריבית

בהתאם לתנאי הסכם ההלוואה, עליה להחליט אם לתקן את הריבית בהתאם להוראות סעיף

9(ב) לחוק אם לאו.

ביחס לתקופה השנייה, על הנאמנת לחשב את תביעת החוב בהתאם להוראות סעיף 134

לפקודה.

16. נוכח האמור ומאחר והנאמנת אישרה את סכום פסק הדין, 43,000 ₪ נכון ליום 31/10/1989,

ללא שערכה חישוב עד ליום 31/10/1989, יש לחשב מחדש את תביעת החוב, לאחר שהנושה

תשלים את כל הדרוש.

התוצאה והוראות

17. נוכח האמור לעיל, אני מקבל את בקשת הנאמנת, ומורה לה לבדוק את תביעת החוב מחדש,

לאחר שהנושה יגיש תביעת חוב מתוקנת, במועדים שיפורטו להלן.

18. תוך 45 יום תגיש הנושה תביעת חוב מעודכנת, לה תצרף את כל הנדרש בהתאם להוראות סעיף

8 לחוק ובמיוחד תפרט: (-) את הכספים שנתנה בפועל על פי הסכם ההלוואה והמועדים בו

שולמו הכספים, בצירוף אסמכתאות; (-) את כל התשלומים ששולמו על חשבון ההלוואה, על

ידי הלווה, הערבים או צד ג' כלשהו, על פי הסכם ההלוואה או לאחר מכך או בהליכי ההוצאה

לפועל או בכל דרך שהיא; (-) הנושה תפרט בצורה מפורשת איזה מהשיקים אשר נמסרו לה על

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

11 אוקטובר 2016

פש"ר 807-10-14 בוקובה נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

פי הסכם ההלוואה נפרעו ואיזה סורבו, בצירוף אסמכתאות. כן תתייחס הנושה במפורש לטענת החייבת שרק שיק אחד לא נפרע; (-) הנושה תפרט מתי לראשונה הופר הסכם ההלוואה; (-) הנושה תתייחס במפורש לטענת החייבת שהסניף בבאר-שבע נסגר ובמשך 3 שנים לא יצרה הנושה קשר עם הלווה; (-) הנושה יחשב את סכום תביעת החוב על פי דין, תוך שיפרט את דרך החישוב ושיעורי הריבית בהם עשה שימוש בכל תקופה.

בנוסף לאמור, רשאית הנאמנת לדרוש מהנושה כל חומר אחר לו היא תהיה זקוקה לצורך הכרעה בתביעת החוב.

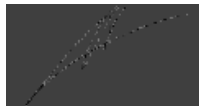
19. החייבת רשאית להגיב לתביעת החוב המתוקנת תוך 45 יום. ככל שיש באפשרותה. אם תסתמך החייבת על טענות עובדתיות של הלווה או אחרים, עליה לצרף תצהיר מתאים, בצירוף אסמכתאות, ככל שקיימות.

20. תוך 45 יום לאחר מכן, תכריע הנאמנת בתביעת החוב.

21. הנושה והחייבת רשאים להשיג על ההכרעה המחודשת בתביעה החוב, במועדים הקבועים בדין.

22. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ט' תשרי תשע"ז, 11 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט